

**СИМВОЛЬНА СКЛАДОВА СЕМАНТИЧНОЇ СТРУКТУРИ ЛІНГВОКУЛЬТУРНОГО
КОНЦЕПТУ MINNE (НА МАТЕРІАЛІ ЛІРИКИ МІННЕЗАНГУ XII – XIV СТОЛІТЬ)**

У статті пропонується лінгвокультурологічний підхід до розгляду символічної складової семантичної структури концепту MINNE, що представлена і в межах лірики міннезангу архетипними, стереотипними та світоглядними символами, які позбавлені національно-культурного забарвлення та носять універсальний характер. Представлений символарій втілює уявлення носіїв середньовічної германської лінгвокультури про почуття MINNE.

Актуальною в сучасному мовознавстві є проблема встановлення семантичної структури лінгвокультурних концептів із залученням комплексного підходу. Семантична структура емоційних лінгвокультурних концептів, яким є концепт MINNE (КОХАННЯ), характеризується особливою складністю. Теорія про трикомпонентність лінгвокультурного концепту [1: 80; 2: 104; 3: 110], яка набула поширення завдяки роботі Волгоградської лінгвокультурологічної школи, не дає нам можливості вичерпно представити особливості концепту MINNE в межах поняттєвого, образного та ціннісного компонентів. Специфіка лінгвокультурного концепту MINNE змушує розширити компонентний склад його семантичної структури національно-культурною [4: 197], символічною [5: 75] та ідейною [6: 21-22] складовими.

Об'єктом дослідження виступає лінгвокультурний концепт MINNE, **предметом** – характеристики символічного компоненту його семантичної структури, актуалізовані на вербальному рівні. **Мета** дослідження полягає в представленні універсальних символів різного характеру, які були виокремлені на основі аналізу практичного матеріалу. **Наукову новизну** даного дослідження визначає комплексний підхід до інтерпретації символарію німецького міннезангу, що проводиться в такому форматі вперше.

Зазначимо, що дослідженням символіки міннезангу займалися німецькі германісти Рікарда Баушке (символ "burg" / замок /) [7], Лоренц Дойч (символ "sterne" / зірка /) [8], Гайнц Ендерманн (символ "garten" / сад /) [9] та ін. Проте їхні праці присвячені обмеженій кількості символів, що трапляються у ліриці міннезангу. Тому наше завдання полягає в максимально вичерпному розкритті основних класів символів, що притаманні середньовічній любовній ліриці міннезінгерів.

Російська дослідниця О. В. Шелестюк розуміє символ як "з одного боку, імпліковану концептом та латентно існуючу у ньому "ауру" культурно-стереотипних, архетипних та індивідуально-символічних сем, а з іншої – як знак, позначуючим у якому виступає предмет або явище, образ, концепт чи слово, яке його виражає, а позначуваним – узагальнене чи абстрактне поняття або ідея" [10: 178]. Для проведення нашого дослідження ми користуємося класифікацією символів О. В. Шелестюк [10: 178], що охоплює 5 груп символів – *прототипові, архетипні, стереотипні, світоглядні, індивідуально-авторські*. Найтиповішими символами, які трапляються у творах міннезангу, є архетипні, стереотипні та світоглядні символи.

АРХЕТИПНІ символи представлені у німецькому міннезангу такими космогонічними символами, як *sunne (сонце), man (місяць), sterne (зірка), wazzer (вода), vlamme, viur (вогонь)*.

Безліч релігій пов'язує поняття **СОНЦЯ** із поняттям Бога на небі [11: 1021]. У силу маскуліно домінуючого суспільного порядку "сонце" є переважно "чоловічим" у мовному вжитку на європейських теренах. Виняток становить лише німецькомовне вживання [11: 1022], де "сонце" є іменником жіночого роду. У німецькому міннезангу можна часто знайти контексти, де жінка порівнюється із сонцем, тому сонце є для міннезінгерів символом жіночого начала: *Dietmar von Aist: si ist schoene alsam der sunne schin – sie ist schon wie der Glanz der Sonne [FDL: 102 – 103]; Morungen: Ir tugend reine ist der sunnen gelich, diu truebiu wolken tuot liehte gevar, swenne in dem maien ir schin ist so klar. – Ihre vollkommene Lauterkeit gleicht der Sonne, die dunklen Wolken hellen Glanz verleiht, wenn im Fruhling ihr Licht klar erstrahlt. [HvM: 22-23]; Si liuhtet sam der sunne tuot gegen dem liechten morgen. – Sie strahlt wie die Sonne am klaren Morgen [HvM: 54-55].*

МІСЯЦЬ є для більшості європейських культур символом "жіночого" начала. Рідше трактується як символ чоловічого начала, як, наприклад, у німецькій мові [11: 718]. У ліриці міннезангу місяць може символізувати як чоловіка, так і жінку: *Morungen: also der man wol verre uber lant liuhtet des nahtes wol liht unde breit, so daz sin schin al die welt umbevvet, als ist mit guete umbevungen diu schone. – Wie der Mond in der Nacht weit uber das Land leuchtet, so hell und so voll, dass sein Glanz die ganze Welt umfangt, ebenso ist die Schone von Vollkommenheit umstrahlt [HvM: 20-21]; ich muoz iemer dem geliche spehen, als der ma'ne tuot, der sinen schin von des sunnen schin enpfat, als kumt mir dicke ir wol liechten ougen blicke in daz herze mi'n, da si vor mir gat. – Ich muss immer schauen wie er, der Mond, welcher sein*

Leuchten von der Sonne Licht empfängt, genauso, fällt der strahlende Glanz ihrer Augen in mein Herz, wo sie vor mir geht [HvM: 30-31].

У німецькому міннезангу трапляються і **стеллярні метафори** (термін запозичений у Лоренц Дойч [8: 110]), у яких виявляє себе символічне значення лексеми "sterne" (зірка): *Kurenberg: Der tunkel sterne der birget sich. Als tuo du, frouwe schoene ... – Der Dunkelstern, der verbirgt sich. Genauso sollst du es tun, schon Herrin... [M: 12-13].*

Символи **ВОГНЮ** та **ВОДИ** виражають певні аспекти кохання як емоції. Вогонь – символ сексуальності, метафора сексуального бажання [12: 248]. Вода – універсальний символ чистоти, родючості та джерела життя; символ жіночої потенції [12: 43]. Тому лицар у міннезангу палає у вогні кохання, а неприступна дама порівнюється із водою, яка охолоджує його почуття: *Morungen: Mich enzundet ir vil liehter ougen schin, same daz viur den durren zunder tuot. – Der strahlende Glanz ihrer Augen entflamte mich wie das Feuer den durren Zunder [HvM: 40-41]; Sa zehant enzunte sich min wunne. – Sogleich flammte in mir ein Wonnegefühl auf [HvM: 106-107]; und ir vreden krenket mir daz herze min same daz wazzer die vil heize gluot – und ihre Zuruckhaltung tut meinem Herzen weh wie das Wasser der so hei?en Glut [HvM: 40-41].*

До **СТЕРЕОТИПНИХ** символів можна зарахувати флористичні символи та символи зі світу фауни.

1) **Флористичні символи bluome (квітка, цвіт)** – це символи молодості. Із-за зіркоподібної структури суцвіття квіти є символом сонця, земної осі чи середини. Часом квіти трактуються не як посланці весни, але й як символи "плотського задоволення" та еротичної сфери загалом, як, наприклад, троянда. Тому саме почуття кохання порівнюється із **квітами**: *Meinloh von Sevelingen: Ich sah boten des sumers, daz waren bluomen also rot – Ich sah die Boten des Sommers, das waren Blumen so rot [M: 20-21]; Der Burggraf von Regensburg: wol trost mich ein wip: vuore si mir mit vroiden wollte kunden, die bluomen und die sumerzit – eine Frau schenkte mir Zuversicht: freudvolle Rettung wollte sie mir verkunden, Blumen und Sommer [FDL: 54-55].*

Найпопулярнішими квітами із символічним значенням є **LILIE (ЛІЛЕЯ)** та **ROSE (ТРОЯНДА)**. Чистота лілей – алегорія чеснот. У стародавніх релігіях троянда була символом жіночої краси, жіночого начала. "Увігнута, чашоподібна форма квітки – символ пасивності та жіночності, а її тричастинна будова позначає космічну гармонію" [12: 403]. Середньовічна лірика міннезангу зробила троянду та лілею улюбленими символами: *Morungen: ir varwe liljen wiz und rosen rot, und saz vor mir diu liebe wolgetane, geblüet reht alsam ein voller mane. – Ihr Antlitz farbte sich lilienweiss und rosenrot, und die Geliebte sass in ihrer Schonheit vor mir, leuchtend wie der Vollmond [HvM: 88-89].*

Окрім того, в західній поезії "зірвати троянду" символізує те ж саме, що російські та німецькі пісні виражають образом саду, квітника, який хтось надломив, витоптав [13: 86]: *Morungen: ist zergangen der lieplich summer. Da man brach bluomen, da lit nu der sne – Fur uns ist der liebliche Sommer vorbei. Dort, wo man Blumen pfluckte, liegt nun der Schnee [HvM: 112-113].*

2) **Дендрологічні символи** (дерева, ліси, сади) також виконують важливу функцію у текстах міннезангу. **Walde (ліс)** міг символізувати жіноче начало, яке видається молодому чоловіку моторошним, оскільки цю невідомість йому ще треба спізнати [11: 1156]. *Dietmar von Aist: Uf der linden obene, da sanc ein kleinez vogellin. Vor dem walde wart ez lut – Oben auf der Linde, da sang ein kleines Voglein. Vor dem Wald erhob er seine Stimme. [M: 26-27]; Morungen: Ich horte uf der heide lute stimme und suezen sanc. – Ich horte am Waldesrand helle Stimmen und lieblichen Gesang [HvM: 108-109].* Закохані часто змушені таємно зустрічатися десь на лоні природи, яка підігрує їм: *Dietmar von Aist: Sit ich bluomen nicht ensah noch horte kleiner voegele sanc, sit was al min froide kurz und ouch der jamer alzelanc. – Seit ich die Blumen nicht mehr sah noch den Gesang der Voglein horte, war meine Freude kurz, mein Jammer aber allzu lang [M: 26-27].*

Функція садів та лісів як учасників дії пояснюється тим фактом, що вони є осередком тиші, місцем таємних зустрічей, які відбуваються подалі від центральної зони замку. Любовна зустріч, як правило, прив'язана до саду. Мотив саду перетворюється на метафору еротичності та міцно вкорінюється у німецькій літературі Середньовіччя [9: 155-156].

3) **Орнітологічні символи** (*swan* – лебідь, *nahtegal* – соловей, *swal* – ластівка) досить поширені в ліриці міннезангу.

Swan (лебідь) є втіленням шляхетної чистоти. Лебідь пов'язується із богом кохання Аполлоном. Відомий вислів "лебедина пісня" на позначення останнього визначного творіння великих людей пов'язаний із вмінням передбачати майбутнє, що притаманне цим птахам, які знають про наближення своєї загибелі та повідомляють про неї дивними тужливими звуками [11: 978]. Саме у такому контексті лебідь з'являється у Гайнріха фон Морунгена: *Ich tuon sam der swan, der singet, swenne er stirbe. – Ich folge dem Beispiel des Schwans, der singt, wenn er stirbt [HvM: 106-107].*

Nahtegal (солов'я) вважають символом вміння досягти солодкого звучання мови, символом "пісні" та "поезії". Тому поети називали себе учнями солов'я [11: 744]. Солов'їний спів є втіленням

любовних мук та екстазу кохання [12: 351]. Тому соловей – один з найулюбленіших птахів міннезінгерів: *Dietmar von Aist: geswigen sind die nahtegal, si hant gelan ir suezez klingen – Die Nachtigallen sind verstummt, sie haben ihr su?es Singen gelassen [M: 26-27]; Morungen: Ez ist site der nahtegal swanne si ir liep volendet, so geswiget sie. – Es ist Art der Nachtigall zu verstummen, wenn sich die Freuden der Liebe dem Ende zuneigen [HvM: 48-49].*

У ліриці міннезангу можна зустріти і **swal (ластівку)**, яку в Середньовіччі вважали символом воскресіння і весни [11: 976], а також символом старанності та наполегливості у співі та у будівництві [14: 155]: *Morungen: Ez ist site der nahtgal swanne si ir liep volendet, so geswiget sie. dur daz volge aber ich der swal, diu durch liebe noch dur liede ir singen nie verlie. – Es ist Art der Nachtigall zu verstummen, wenn sich die Freuden der Liebe dem Ende zuneigen. Darum folge ich aber dem Beispiel der Schwalbe, die weder in Freude noch in Leid ihr Singen lie? [HvM: 48-49].*

4) Важливу роль відіграють у міннезангу гемологічні символи (коштовні каміння) та символи, пов'язані із дорогоцінними металами. **Adamas (діамант)** – символ досконалості, чистоти та невразливості, камінь сонця, символ світла та життя, постійності в коханні та стражданні, непохитної щирості та виняткової чистоти [11: 223]. У Західній традиції діаманти символізують непідкупність. Тому діамант може бути втіленням найвищих моральних чеснот, як, наприклад, щирість та вірність [12: 28]. Невипадково міннезінгери порівнювали даму свого серця із діамантом: *Morungen: si ganzer tugende ein adamas! – Sie ist in all ihren Eigenschaften vollkommen wie ein Edelstein [HvM: 128-129].*

Golt (золото) у християнстві – це символ небесного сйва та досконалості. У міннезангу золото виступає символом еталонності чеснот коханої: *Kaiser Heinrich: du zierest mine sinne und bist mir darzuo holt. Nu merkent, wie ich das maine: als edel gestaine, swa man das lait in das golt. – Du schmuckst meine Gedanken, dazu bist du mir treu. Versteht, wie ich das meine: wie Edelsteine, die man in Gold fasst [FDL: 114-115].*

Silber (срібло) співвідноситься із місяцем чи місячними божествами. Цей метал користується дещо меншим шануванням, аніж золото [11: 1008]. Проте у міннезангу як золото, так і срібло виступали мірилами середньовічних уявлень про традиційні матеріальні цінності, на фоні яких демонструє свій валоративний заряд поняття MINNE: *Kurenberg: Jone mein ich golt noch silber: es isr den liuten gelich – Wahrlich, ich denke weder an Gold, noch an Silber: es handelt sich um einen Menschen [FDL: 34-35].*

СВІТОГЛЯДНІ символи, що притаманні ліриці міннезангу, можна умовно представити 3 групами.

I. Символи, пов'язані із лицарською етикою та естетикою: burg (замок), muren (мур), venster (вікно) тощо. Символ "**burg**" з'являється лише у кількох піснях міннезангу: *Kurenberg: Ich stuont mir nehtint spate an einer zinne – ich stand spat in der Nacht fur mich allein an einer Zinne [M: 10-11]; Morungen: die in dem venster stan – wie sie am Fenster stand [HvM: 54-55]; So bedunket mich, wie si ge dort her ze mir aldur die muren. – Dann scheint es mir, als trete sie dort mitten durch die Mauern auf mich zu [HvM: 104-105].* Замок як архітектурний елемент із символічним значенням протистоїть звичному для пісень міннезангу "природному обрамленню" сюжетної лінії. Хоча замок як такий не згадано жодного разу, проте його елементи, які присутні в ліриці міннезангу (*zinne, venster, muren*), переносять читача в куртуазний життєвий простір, підкреслюючи мотив різнорівневих позицій обожнюваної дами та благаючого лицаря в межах суспільної ієрархії та розділяючи в просторі протагоністів ліричних пісень міннезангу. Таким чином, замок виступає соціальним та тактильним сховком для жінки куртуазного походження, унеможливаючи поєднання MINNE-партнерів у часі та просторі. А вікно можна трактувати як символ, що імплікує межу, перехід між таємністю та відкритістю [7: 13-29].

II. Літературно-міфічні символи – інтертекстуальні "вкраплення" у формі посилань на легендарних осіб, що були відомі тогочасним поетам із часів Античності та із літературних творів, створених на германських теренах – *Eneas (Еней), Tido (Дідона), Paris (Парис), Ascholoie (Єлена), Tristan (Трістан), Venus (Венера)* тощо.

Фрідріх фон Гаузен проводить паралель між закоханим лицарем і Енеєм та підкреслює розбіжності між Дідоною та його дамою серця, яка ніколи не кохатиме лицаря так палко в силу відомих обставин, як легендарна героїня "Пісні про Енея": *Friedrich von Hausen: ich mohte heizen Eneas und sollte aber des wol sicher sin, si wurde niemer min Tido – ich konnte Aeneas hei?en und durfte wiederum ganz sicher sein, dass sie niemals meine Dido wurde [M: 36-37].*

Символічне значення має і алюзія Гайнріха фон Морунгена, де він використав символ яблука розбрату із відомої легенди про Паріса та Єлену Прекрасну: *Ascholoie diu vil guote heizet wol. Erst von Troie Paris, der si minnen sol. Obe er kiesen solde under den schoenesten, die nu so wurde ir der apfel, waer er unvergeben. – Ascholoie, so heisst die Gute gewi?. Er ist Paris von Troja und soll sie lieben. Musste er unter den schonsten Frauen unserer Zeit wahlen, dann bekame sie den Apfel, wenn er nicht schon vergeben ware [HvM: 94-95].*

Гайнріх фон Фельдеке використовує символічну постать Трістана: *Tristan muose sunder sinen danc staete sin der kuneginne, wan in daz poisun dar zuo twanc mere danne diu kraft der minne. – Tristan musste gegen seinen Willen der Konigin treu sein, denn Gift zwang ihn dazu mehr als die Macht der Liebe* [M: 46-47].

Виправданою є поява Венери – символу шарму та чуттєвого жадання, богині весни [11: 1136] у поезіях міннезангу: *Morungen: si ist ein Venus here, die ich da minne, wann si kann so vil. – die Frau, die ich liebe, ist eine gewaltige und erhabene Venus, denn sie vermag so viel* [HvM: 106-107].

III. Біблійні символи та біблійні герої – *Salomone (Соломон); engel (ангел), kron (корона), kranz (вінок)* як атрибути Діви Марії тощо.

Серед біблійних символів вартими уваги є покликання до відомої старозавітної притчі про царя-мудреця Соломона (*Heinrich von Feldeke: Diu minne betwanc Salomone, der was der allerwiseste man, der ie getruoc kuniges krone. – Die Minne bezwang Salomo, der doch der allerweiseste Mann war, der jemals eine Königskrone trug* [M: 50-51]) та символи, що асоціюються із культом Діви Марії. Як уже зазначалося, культ Прекрасної Дами був спорідненим із культом Богоматері, про що свідчить численне вживання традиційних атрибутів Богоматері (**корона** не як символ соціального статусу жінки, а як символ Цариці Небесної; **вінок** як символ невинності; **дзеркало** як символ жіночої краси, досконалості та чистоти; **янгол**, який проходить крізь стіни як символ порятунку) [14: 147-191], котрі в міннезангу прив'язані до головної героїні: *Morungen: Genade, ein kuniginne, du tuo mich gesunt. – Erbarmen, Konigin, mach mich gesund* [HvM: 112-113]; *ein kron ist vor allen vrowen – eine Krone aller Frauen* [HvM: 80-81]; *So beduncket mich, wie si ge dort her ze mir aldur die muren. – Dann scheint es mir, als trete sie dort mitten durch die Mauer auf mich zu* [HvM: 104-105]; *so geschuof si <got> dem man, daz sie waer ein spiegel, al der werlte ein wunne gar. – Gott hat sie ja gerade deshalb geschaffen, dass der Mann sie anschaue, dass sie strahle wie ein Spiegel, der ganzen Welt so recht eine Freude* [HvM: 92-93].

Виділення символічного компоненту в окремий елемент семантичної структури лінгвокультурного концепту MINNE дозволяє поєднати між собою інші складові цієї структури. Адже символи виступають у ліриці міннезангу, так би мовити, "клеєм", що забезпечує монолітність семантичної структури даного концепту, вступаючи у зв'язок із її поняттєвим компонентом (недосяжність, неприступність дами виражено через символи "sterne", "wazzer", "burg"; формальне втілення у любовній пісні – через символи "nahtegal" та "swal"; протистояння раціональній сфері – через символічні постаті Дідони, Трістана та ін.; еротичні мотиви – через символи "viur, vlamme", "garten", "bluome" тощо), із її образним компонентом (кохання як влада, божественна сила – символ "Venus") та її валоративним компонентом через символи "sunne", "man", "swan", "golt", "silber", "adamas". Отже, лінгвокультурний концепт MINNE есплікується на вербальному рівні через досить репрезентативну кількість універсальних символів, з якими людство асоціює почуття кохання і у наш час. Перспективним є подальше дослідження способів вербального вираження переліченого набору символів, що маніфестують почуття MINNE в любовному дискурсі міннезангу, із метою представлення їх у межах фреймових структур.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Воркачев С. Г. Концепт счастья в русском языковом сознании: опыт лингвокультурологического анализа / Воркачев С. Г. – Краснодар: Технологический институт КубГУ, 2002. – 142 с.
2. Карасик В. И. Языковой круг: личность, концепты, дискурс / Карасик В. И. – М.: Гнозис, 2004. – 390 с.
3. Красавский Н. А. Эмоциональные концепты в немецкой и русской культурах / Красавский Н. А. – Волгоград: Перемена, 2001. – 493 с.
4. Козловський В. В. Структура лінгвокультурного концепту (на матеріалі німецької мови) // Мовні та концептуальні картини світу. Випуск 16, Книга 1. – ВПЦ "Київський університет". – К., 2005. – С. 196-200.
5. Тарасова И. А. Идиостиль Георгия Иванова: когнитивный аспект / Тарасова И. А. – Саратов: Изд-во Саратовского ун-та, 2003. – 280 с.
6. Воркачев С. Г. Лингвокультурный концепт: типология и области бытования / Воркачев С. Г. и др. – Волгоград: Изд-во Волгоградского гос. ун-та, 2007. – 399 с.
7. Bauschke Ricarda. Burgen und ihr metaphorischer Spielraum in den hofischen Lyrik des 12. und 13. Jahrhunderts // Burg im Minnesang und als Allegorie im deutschen Mittelalter / Ricarda Bauschke (Hrsg.) Frankfurt am Main [etc.]: Lang, 2006. – S. 11-40.
8. Deutsch Lorenz. Kurenbergers tunkel sterne und die Rhetorik des magischen Sprechens – ein Libeszauber // Zeitschrift fur deutsche Philologie. – Band 125. Heft 1 / 2006. – S. 107-111.
9. Endermann, Heinz. Baumgarten in der mittelhochdeutschen Literatur // Wissenschaftliche Beitrage der Friedrich-Schiller-Universitat Jena- Deutsche Sprache und Literatur im Mittelalter und Fruher Neuzeit. Hrsg. von Prof Dr. sc. techn. Hans Schmigalla – Jena – 1989. – S. 153-158.
10. Шелестюк Е. В. О диалекте устойчивости и изменчивости концепта и символа // Язык. Культура. Коммуникация. Мат-лы международной научной конференции / отв. ред. С. А. Питина. – Челябинск: УРАО, 2004. – С. 178-187.

11. Knaurs Lexikon der Symbole [Elektronische Ressource] / von Hans Biedermann Berlin: Directmedia Publ. 2004. 1 CD-ROM: farb.; 12 cm, in Behaltnis 19 x 14 x 2 cm + Beil. (31 S.) Digitale Bibliothek; 16 Systemvoraussetzungen PC: ab 486; 32 MB RAM; MS Windows (95, 98, ME, NT, 2000 oder XP); CD-ROM-Laufwerk; Grafikkarte ab 640 x 480 Pixel, 256 Farben Systemvoraussetzungen Mac: 128 MB RAM; ab MacOS 10.2; CD-ROM-Laufwerk.
12. Тресиддер Джек. Словар символов / Тресиддер Дж. – М.: Фаир – Пресс, 1999. – 444 с.
13. Веселовский А. Из истории развития личности. Женщина и старинные теории любви / Веселовский А. – СПб. – 1912. – 96 с.
14. Heinrich von Morungen. Lieder. Mittelhochdeutsch und Neuhochdeutsch. Text, Übersetzung, Kommentar von Helmut Tervooren. – Stuttgart: Philipp Reclam Jun. Verlag – 2003. – 248 S (HvM).
15. Früheste deutsche Lieddichtung. Hrsg., übersetzt und kommentiert von Horst Brunner. – Stuttgart: Philipp Reclam Jun. Verlag – 2005. – 272 S. (FdL).
16. Minnesang. Mittelhochdeutsche Texte mit Übertragungen und Anmerkungen. Hrsg., übersetzt und mit einem Anhang versehen von Helmut Brackert. – Fischer Taschenbuch Verlag GmbH, Frankfurt am Main, 1999. – 352 S. (M).

Матеріал надійшов до редакції 05.03. 2009 р.

Бойко Т. В. Символический слой семантической структуры лингвокультурного концепта MINNE (на материале лирики миннезанга XII – XIV веков).

В статье предлагается лингвокультурологический подход к рассмотрению символического слоя семантической структуры концепта MINNE, представленного в рамках лирики миннезанга архетипическими, стереотипными и мировоззренческими символами, которые лишены национально-культурной специфики и носят универсальный характер. Символярный воплощает представления носителей средневековой германской лингвокультуры о чувстве MINNE.

Boyko T. V. Symbolic Component of the Concept MINNE's Semantic Structure (in the Minnesang's Lyrics of the 12th-14th Centuries).

In the article linguoculturological approach to the investigation of the symbolic component of the concept MINNE's semantic structure is suggested. The symbolic component is presented within the Minnesang's lyrics by the archeotyped, stereotyped and world-view symbols, which are deprived of the national-cultural colouring and have a universal character. The presented symbolic set (system) embodies the idea of the medieval Germanic linguoculture's speakers about the feeling MINNE.